

ЮНІ ТРАТЯТЬ ПРАВО ПЕРЕГОВОРІВ ПРИ ВІДНОВІ КОНТРАКТУ

За непослух новому робітничому закону.
Вашингтон, 6 листопада. — Краєва Рада Робітничих Віносин звернула своє вістря проти юні, які доі мали заключений контракт з підприємцями, а не підписали некомуністичного афідевіту. Такі юні втра тять право переговорів для відновлення контракту, коли серед робітників в якомусь підприємстві є інша юнія, яка підписала такий афідевіт. Коли юнія не складала афідевіту, вона не матиме навіть права поста вити кандидатів при виборах, які відбуваються під опікою Краєвої Ради, щоб вибрати представників для переговорів з підприємцями. Значить, що на місце дотеперішньої юнії, яка мала контракт, може прийти інша юнія і заключити контракт для всіх ро бітників навіть на час, в якому попередній контракт ще має обов'язуючу силу. Коли конкуренційна юнія ді стане при голосуванні більшість відданих голосів, тоді Краєва Рада признає їй право переговорів і за ключення нового контракту, хочби ця конкуренційна юнія мала менше членів, ніж та, що дотепер має кон тракт. Підприємець, який би не признавав такої ю нії, мусить вести з нею переговори лише тому, що вона повинувалася законові. Закон не рішає, кільки членів мусить мати юнія, щоб могла вести перегово ри і каже лише загально, що число повинно бути „значне“. Постанова закону про вибори для перего ворів є така точна, що не вільно віддати навіть одно го голосу на кандидата юнії, що не повинувалася за конові, бо тоді цілий балот, кинений голосуючим, стає неважним. Коли жадна юнія не повинувалася законові і не підписала некомуністичного афідевіту, тоді підприємець рішає, котра юнія на його думку представляє більшість робітників.

КРАЄВА ГВАРДІЯ ФЕДЕРАЛІЗУЄТЬСЯ.

Вашингтон. — Секретар оборони Джеймс Фор естал склав комісію, яка переведе студії над пляном, щоб позбавити стейтових губернаторів права кон тролі над Краєвою („Национальною“) Гвардією та віддати її під виключні накази секретаря оборони. Це має відноситися до Зорганізованої Резерви і до Морської Резерви. Коли цей плян перейде, тоді Кра єва Гвардія перестане бути стейтовою міліцією, якою вона була досі на підставі історичної традиції, а ста не інструментом федеральної влади.

ДОПОМОГА ЕВРОПІ НА ПЕРШОМУ МІСЦІ.

Вашингтон, 6 листопада. — Президент Труман і провідники Республіканської партії в конгресі по годилися, що на перше місце в нарадах надзвичай ної сесії конгресу після його зібрання 17 листопада має прийти нагла допомога Європі для затамування нужди. Справа спинення інфляції в Злучених Держ авах приїде на другу чергу. Надзвичайна допомо га Європі обчислена на \$642,000,000. Це все виявив президент на пресовій конференції. Після конферен ції зійшлися провідники обох партій комісії закор донних відносин і оприлюднили спільну заяву з по твердженням оповістки президента.

ПЛЯНУЮТЬ ОБЕДНАННЯ ПРОТЕСТАНТСЬКИХ ЦЕРКОВ.

Бостон, Пасс. — Комітет, складений із 100 про тестантських провідників, в більшій частині світських людей, зійдеться на нараду в осені 1948 р., щоб скла сти конституцію для Об'єднаної Церкви в Америці. Це оприлюднив д-р Е. Стенлі, визначний духовник і місіонар. Надіються, що до об'єднання приступить 250 протестантських демоінацій. Провідники ка жуть, що їх ціллю не буде поборювання комунізму або католицизму, а розбудова сильнішого христі янства.

ЛИТОВЦІ ЗБИРАЮТЬ БЛИЗЬКО ПІВТОРА МІЛЬЙОНА НА ДОПОМОГУ.

Нью Йорк. — Злучений Литовський Допомоговий Комітет рішив на своїм зібранні перевести збірку \$1,400,000 на допомогу литовцям в Європі. Загально американська кампанія в цій справі почнеться негай но. На самих нарадах комітету зібрано \$11,000. Важ нішою постановою комітету є розселення 15,000 ли товських скитальників, які прийдуть з Європи в 1948 році. На цю ціль закульчиковано \$750,000 з нового бюджету.

ПОСТАВЛЕНО ПЕРЕД СУД ПІДОЗРИЛИХ В УБИВСТВІ СКОТОРІДЖІЯ.

Нью Йорк—Дорис Кополь, жінка генгстера „Три гера Майка“ з Гарлему, попала під арешт за участь в конференції свого чоловіка перед виборами в 1946 р., коли то замордовано партійного республікан ського робітника Джозефа Скотторіджія. Другий а рещтований в цій справі це Дейвід Лімен. Вони обоє склали кривоприсягу, що не знають, хто винуватий в убивстві, між тим виявилось, що вбивство було у плановане саме на згаданій конференції.

Представник З. У. А. Д. Комітету відвідав табір інтернованих вояків У. П. А. НЕЗВАЖАЮЧИ НА РАНИ І ФІЗИЧНЕ ВИСНАЖЕННЯ ТА МАТЕРІАЛЬНІ НЕДОСТАТКІ, ВОНИ НЕЗЛОМНІ ДУХОМ.

Фрункфурт над Майном, 27. жовтня. — Представник Злученого Українського Амери канського Допомогового Комітету в Європі, адв. Роман Смух, відвідав сьогодні вояків Української Повстанської Армії, що в останніх тижнях зі зброєю в руках пробивалися з Укра їни через опановану Советами східну і центральну Європу в американську зону Німеччини і були інтерновані американськими властями в таборі в місті Тегендорф. З усього біля 350 во яків і старшин УПА, що досі перейшли в західну Німеччину, в цьому таборі перебуває 91, між ними одна дівчина. Багато вояків вкриті незагоєними ще ранами, віднесеними в боях, багато мають туберкулозу в розвиненій стадії, вісьмох з них перебуває в лікарні і деяких може ще врятувати тільки негайна операція. Всі інтерновані докраю виснажені фізично дов голітними боями та труднощами. ЗУАДКомітет негайно внаслідкував 10,000 доларів на без посередню допомогу інтернованим; головню на допомогу харчами та медикаментами. Для заспокоєння бодай найконецніших потреб інтернованих вояків УПА, і тих, що продовжу ють перходити в Західну Європу, Комітет потребуватиме щонайменше 100,000 доларів. По трібно теж одягів, бо інтерновані майже цілком не забезпечені під цим оглядом на зиму. Інтернована дівчина, що й тепер ділить долю й недолю з усіма іншими інтернованими во яками УПА, як ділила її під час постійних боїв і небезпек на Рідній Землі та під час рейду в Західну Європу, заявляє, що в УПА борються багато дівчат і жінок і багато з них полягли смертю хоробрих в боях з ворогом, теж під час останнього рейду. Всі інтерновані, хоча до краю виснажені, ранені і хворі, є незламні духом та вірою в кінцеву перемогу своєї справи, що стверджують теж американські військові старшини.

КАНАДА ОСТЕРІГАЄ СОВЕТСЬКУ АМБАСАДУ ЗА ПРОМОВИ П УРЯДОВЦІВ.

Отава, Канада. — Советська амбасада дістала від департаменту закордонних справ осто рогу, що зажадає виїзду домів кожного советського чиновника, все оно, чи він працює в амбасаді чи в консулаті, якщо хто з них буде виголошувати промови з негодуюванням на канадський уряд або проти якоїсь групи канадського населення. Це сталося після того, як службик советської амбасаді, П. Щербатюк виголосив промову на вічу в Ст. Вайтал, у про вінції Манітобі, 27. липня, як про це звідомили українські часописи в Канаді. Тоді Щерба тюк, згадуючи про канадців українського походження, назвав їх „зрадниками, що дишуть ненавистю до їхнього рідного краю“.

Молотов твердить що „таємниця атомової бомби перестала існувати“

НАПАСТУЄ АМЕРИКУ ЗА „ІМПЕРІЯЛІЗМ“ ТА ПІДГОТОВКУ ДО ВІЙНИ“.
Виступ Советського міністра закордонних справ з нагоди 30-тої річниці жовтневої революції.

Москва, 6. листопада. — Сьогодні, в навічиря 30-тих роковин большевицької жовт невої революції, виступив з великою промовою советський міністер закордонних справ Вя чеслав Молотов, заявляючи, що „таємниця атомової бомби вже давно перестала існувати“ та напастуючи Америку за „імперіалізм“ і „підготовку до агресії“. Молотов промовляв в „Бальшому театрі“ перед зібраними советськими державними і військовими достойниками та представниками партії і професійних спілок, зібраних на спеціальній сесії московського совету. Ціла промова Молотова позначувалася сильними напасливыми зворотами проти Злучених Держав Америки, які — по думці Молотова — „приготовляються до нової агресії“, часом при допомозі Британії. „Америка — заявив Молотов — творить шораз то нові морські і повітряні бази в усіх частинах земного гльобу“ та використовує до цього цілі країни, „головню як вони положені в безпосередньому віддаленні до Советського Союзу“. Ці бази Молотов вважає не за оборонні заходи, але за „підготовку до агресії“. Заявляючи, що Советський Союз та інші „демократичні країни“ змагаються до миру та „міжнародної співпраці“, Молотов вважає, що „в теперішніх умовах є необхідне об'єднання всіх сил проти імперіалістичного і демократичного табору Європи і поза Європою“, щоб в той спосіб створити „непроходиму барикаду проти імперіалізму, що почав активізуватися“, та проти нової агресивної політики. Теперішній світ Молотов поділив на два угруповання, один з яких очолюють „керівні кола Злучених Держав Америки і Великої Британії“ та змагають до опанування інших народів. Другу групу очолює Советський Союз і ці країни „нової демократії“, як Польща, Югославія, Болгарія, Румунія, Мадярсина і Албанія, готові до спів праці. Говорячи про „Доктрину Трумана“ та „Плян Маршала“, Молотов назвав їх „еконо мічними проектами експансії Злучених Держав“, базованої на „агресивних військово-полі тичних плянах американського імперіалізму“. Америка йде таким шляхом — думає Молотов — не вважаючи на досвід Німеччини. В дальшому Молотов повторив відомі вже обвину вачення, мовляв Америка і Британія порушують Ялтську і Потсдамську умови та заповів відразу, що „американсько-британський плян щодо Німеччини буде відкинений країнами „нової демократії“. Говорячи про внутрішні справи, Молотов заявив, що Советський Союз, вже виключив рани, нанесені війною, та що його сьогоднішня індустрія вже поставлена на передвоєнному рівні. Він твердив, що советські вояки, які під час війни зустрілися з капіталістичними системами, сьогодні це більш наполегливо працюють для закріплення совет ського режиму. При цій нагоді він теж признався, що ще не всі советські люди звільни лися від впливів та службачих західній капіталістичній культурі і цивілізації, тому закликав порвати всі зв'язки зі західною „буржуазією“. Заповідаючи швидко економічне заломанні Злучених Держав, Молотов пообіцяв, що невиконаний в цьому році плян нової п'ятирічки буде перевиконаний в наступному році.

Промову Молотова американська преса подала в цілости за советським інформаційним бюром в Лондоні, здержуючись в першій хвилині від коментарів.

БУЛГАНІН ЗАКЛИКАЄ СОВЕТСЬКУ АРМІЮ ДО „ПОСТИНОГО ПОГОТІВЛЯ“.

Москва, 6. листопада. — З нагоди 30-тої річниці большевицької жовтневої революції, советський міністер збройних сил видав відповідний денний наказ, в якому закликає совет ську армію до „постійної військової готовості“ проти тих, що підготовляють нову війну. Річницю революції завтра святкуватимуть — згідно з наказом Булганіна — 30 гарматними вистрілами в Москві та інших советських центрах.

ЗАЯВА МОЛОТОВА В СПРАВІ АТОМОВОЇ БОМБИ — ЗВИЧАЙНА АГІТКА.

Вашингтон, 6. листопада. — Виступ Молотова з нагоди 30-тої річниці жовтневої рево люції та його заяву, що „атомова бомба вже давно перестала бути таємницею“ вважається в американських колах звичайною большевицькою агіткою для домашнього вжитку. Реч ник Комісії Атомової Енергії заявив, що таємниця атомової бомби справді перестала бути таємницею вже давно, але одне діло знати що таємниця, а друге мати атомову бомбу. По дібні коментарі до заяви Молотова видвинено теж в Організації Об'єднаних Держав. В найкращому разі, заявляється там, Совети могли б знати таємницю продукції атомової бом би, але від цього знання до самої продукції це дуже далека дорога. В основному, заяву Молотова в справі атомової таємниці, як теж його напад на Америку прийнято, як і кож ний інший большевицький виступ, іменно, на імперед як пропаганду.

КОМІТЕТ О. Д. ПРИЙНЯВ ПРОЄКТ „МАЛОЇ АСАМБЛЕЇ“

Лейк Соксес, Н. Й., 6 листопада. — Політичний комітет Генеральної Асамблеї О.Д. прийняв сьогодні більшістю 43 голоси проти 6 і 6 здержаних змодифі ковану американську пропозицію про створення Тим часового Комітету О.Д. для зберігання миру і без пеки, відомого під назвою „Малої Асамблеї“. Про позицію прийнято після гострих дебат, а советський представник А. Вишинський безпосередню після то го заявив, що Советський Союз бойкотуватиме це рі шення та не візьме участі в праці нового Комітету, вважаючи його „нарушенням чартеру О.Д.“ Подібні заяви склали негайно теж всі советські сателіти.

АМЕРИКА СКИДАЄ НА СОВЕТІВ ВИНУ ЗА ЗВОЛІ КАННЯ В РОЗЗБРОЄННІ.

Лейк Соксес, Н. Й., 6 листопада. — Америк анський представник в Комісії О.Д. до справ звичай ного роззброєння, бувший підсекретар фльоти Ралф Берд, сьогодні заявив, що всю вину за неуспіх в до теперішніх намаганнях світового роззброєння, кон тролі атомової енергії, як і взагалі в закріпленні миру, поносить виключно Советський Союз своїм саботу ванням міжнародної співпраці.

СОВЕТИ САБОТУЮТЬ КОНФЕРЕНЦІЮ В СПРАВІ НІМЕНЧИН.

Лондон, 6 листопада. — Тут почалася конферен ція заступників міністрів закордонних справ Амери ки, Британії, Франції і Советського Союзу, що має підготувати конференцію самих міністрів, яка поч неться тут вже зкінцем листопада з метою виріши ти дальшу долю Німеччини. Вже в першому дні на рад заступників міністрів советський представник рі шучо спротивився ставити на порядок нарад справу відшкодовання за майно союзних держав, яке за брано з Німеччини у формі воєнного відшкодовання для головних переможців.

МОСКВА НАКАЗАЛА ЛІКВІДАЦІЮ МАДЯРСЬКОЇ ОПОЗИЦІЇ З 1-шим ГРУДНЯ.

Відень, 6 листопада. — З абсолютно достовірних джерел сьогодні повідомлено, що мадярська кому ністична партія одержала з Москви наказ зліквідувати ще рештки мадярської проти-комуністичної опові щі найпізніше до кінця листопада. Цей наказ мав би бути безпосереднім наслідком створення нового ко муністичного Інтернаціоналу з осідком в Югославії. Останні події в Румунії і Болгарії вказували б, що по дібні накази одержали комуністичні меншини теж в цих країнах.

БОЛЬШЕВИКИ В БЕРЛІНІ ЗААРЕШТУВАЛИ ДВОХ АМЕРИКАНЦІВ.

Берлін, 6 листопада. — Советські власті були за арештували сьогодні фотографа пресової агенції А сошіейтед Прес та кореспондента американського військового органу „Старс енд Страйпс“, як ті за до зволом були в советській зоні в центрі міста. Їх пе редержано три години на поліції та звільнено на ін тервенцію американських властей, зробивши раніше в них основний трус.

МІКОЛАЙЧИК ЗАПЕРЕЧУЄ ДОПОМОГУ ПРИ ВТЕЧІ З ПОЛЬЩІ

Лондон, 6 листопада. — У зв'язку зі заявою поль ського уряду, мовляв Миколайчиків пошастило вте ки з Варшави при допомозі закордонної дипломатич ної місії, сам Миколайчик рішучо ці повідомлення за перечив, називаючи їх „звичайною брехнею“ та „ци нічним намаганням провокувати міжнародні непоро зуміння“.

ЧЕХИ АРЕШТУВАЛИ І ВИДАЛИ ПОЛЯКАМ СПІВ РОБІТНИКІВ МІКОЛАЙЧИКА.

Варшава, 6 листопада. — Виявляється, що трюх співробітників Миколайчика, які разом з ним на ма гались втекти з Польщі закордон та про яких Міко лайчик згадував вже в Лондоні, що вони, „наскільки йому відомо“ є вже „в безпечному місці“ заарештува ли чехи та негайно видали польським большевикам. Заарештовані, згідно з офіційною заявою варшав ського уряду, мали признати, що „закордонні дипло мати“ допомогли Миколайчиків „зникнути“ з Вар шави.

ВІДСТАВКА ТАТАРЕСКУ І ТРЬОХ ОПОЗИЦІЙНИХ МІНІСТРІВ В РУМУНІЇ.

Букарешт, 6 листопада. — Роправа комуністичної меншини в Румунії з останками опозиції закінчилася сьогодні відставкою з уряду ліберального заступ ника прем'єра і міністра закордонних справ Татарес ку та інших трьох опозиційних міністрів, після вчо рашньої ухвали недовіра в парламенті. Річницю „ок тябрьської революції“ в Росії проголошено в Румунії офіційним святом.

"СВОБОДА" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

PEREPLATA: Подписка членом три центи. SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.

One year \$7.00 Six months \$3.75 Three months \$2.00

Foreign and Jersey City Rates: One year \$10.00 Six months \$5.25 Three months \$2.75

Monday's Issue (with Ukrainian Weekly): One year \$2.50 Six months \$1.50

Classified Advertising Department, 597-7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0682.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакції не відповідає.

Address: "СВОБОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЧОМУ ДВІ МІРКИ?

Американські комуністи пробують і тепер продовжувати свою пропаганду на давній лад, вживаючи до цього далі різних наївних людей, як теж таких кличів, як оборона свободи слова, преси, зборів, чи американських свобод взагалі. Вони далі скликають віча під різними „демократичними” фірмами, створюючи нові фірми, чи перемальовуючи старі, як це їм в даним випадку і в даній місцевості вигідніше. Отже це та стара метода, на яку ловили в часі війни дуже багато американців, навіть дуже визначних, між іншим і таких, як пані Еліно́р Рузвельт.

Та настали інші часи, а з ними й інше відношення до комуністів. Однак більшовики не дають за програну і пробують своє давнє діло продовжувати. Надіво, коли читати американську пресу, ще й далі є такі коментатори, що постійно обороняють комуністів, стоячи на становищі, що вони не обороняють комуністів, а тільки „свободу”. До таких „демократів-лібералів” належить, наприклад, відомий д-р Френк Кінгдон, якого чути часто теж і по радіо.

Ми є такої думки, що як довго комуністична партія є в Америці легальною, то, річ ясна, комуністи мають право теж і на свої збіговища, навіть і тоді, коли є загальне переконання, що вони є підливним елементом, який є лояльний Москві, а не Вашингтону. Розбивати комуністичні віча палками, чи як там, чи їх не дозволяти, коли комуністичну партію законно визнається, не є по американськи. На боротьбу з комуністами є інші способи, добрі й законні. Але теж годі добачувати „фашизм” у цьому, як обурені люди розбивають комуністичні зібрання, чи не дають на них дозволу. Однак Кінгдон та йому подібні добачують у цьому фашизм. Та можна б і з тим погодитись, якби такий самий фашизм добачував Кінгдон теж і тоді, коли більшовики допускались хуліганських дій, розбивали іншим віча та кликали владу, щоб не давала на них дозволу.

Теж можна б інакше розуміти його ревну оборону акторів в Голівуді, яких звязують з комуністами та які відмовились відповідати на певні запити конгресового Комітету Не-Американських Діян, колиб Кінгдон та йому подібні були протестували, коли цей самий Комітет запитав в часі війни інших. Бо виходить на таке, що „свобода” не є порушена, як допити є звязані з фашизмом і нацизмом, але зате цілком інакше, коли допитують про звязок з комунізмом.

У тому і заговика. Як можна таким „ліберальним” людям довіряти, що їм іде дійсно про свободу, коли вони не мають охоти чи відваги боротись з комуністичною язвою в такий самий спосіб, як з фашистською чи нацистською? Приглядаючись їхній роботі мусить прийти до переконання, що коли вони не є комуністами, як вони заявляють, то у всьому випадку є такими, що їм потурують, а тим самим потурують і кремлівському тоталітаризмові, який американські комуністи обороняють.

Один фронт п'янової праці

Українське народне життя в Америці завжди відчувало великий брак сил до праці, не тільки таких, що хотіли б працювати, але в першу чергу тих, що зміogli б працювати, творити, організувати. Та навіть у тих обставинах можна було куди більше зробити, коли б не розбивання ще й тих слабких сил, що були, коли б не гуртківство, що могло вдовольняти чийсь амбіції, але не було на ділі ніяким позитивним вкладом у наше життя в Америці, ні ніякою справжньою допомогою українському народові в Європі.

Тепер ми стоїмо в Америці перед свого роду новою епохою, бо є надія, що може прийти сюди кількадесят тисяч нового українського елементу та ще такого, який має кваліфікацію на це, щоб це наше життя збагатити і посилити, а в першу чергу скріпити акцію допомоги українському народові в Європі.

У такий час треба нам усім добре застановитись, як далі вести нашу працю, оминаючи того всього, що в минулому таку працю ослаблювало, розбивало, а то й нищило. Нові українські імігранти, що щойно сюди прибувають, добре не знають тих наших слабких місць і тому в найкращій вірі можуть йти за кличами, які звучать гарно, але у своїй суті демагогічні, чи за гуртками, які голосять, що служать тільки високій ідеї, а на ділі є залишками старої отаманщини, яка не давала американським українцям сконсолідувати усі свої сили для здійснення справжніх ідеалів.

Перед усіма нами — ціле море старої, ще не докінченої праці, а теж нової. До цієї праці мусить тепер стати разом з нами теж і нові сили — нова українська іміграція. Нові наші зусилля будуть тим успішніші, чим більшу силу буде представляти собою американська громада українського роду. Сила теперішньої українсько-американської громади є не вистачальна, навіть на сповнення цих давніх обов'язків, які намічені в п'янової Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету чи Українського Конгресового Комітету в Америці.

Та треба думати і про таку українсько-американську роботу, яку виконує, наприклад, У. Н. Союз своїми книжками про Україну. Отже так є, що ці організації, які вже ведуть кончею працю, щоб її далі виконувати, мусять зрости в силу, чисельно й якостево. Коли ж між громадянством буде даліше покутувати дух гуртківства, отаманства чи хождження осібкою, то тут не лише будуть змарновані зусилля на непотрібне помноження тої самої праці, але це ще доведе до знеохочення людей, які ведуть працю на

засадах організованості. Допомогову ділянку праці вела українська збірнота в Америці від перших днів свого народного життя. Водночас ішла з такою роботою від самих початків іміграції — та ще й тепер — праця для закріплення свого стану й збільшення осягів для добра самої американської громади українського походження. Чим більший цей стан, чим сильніші ці осяги, тим більша наша сила в допомозі рідному краю. Це самозрозуміле і над цим немає потреби багато застановлятися. Треба радше призадуматися над способами і засобами, як посилити змагання до нових осягів. Це питання не одного дня й не одного року, а питання звязане з самим існуванням окремої американської збірноти українського роду.

Однак під теперішню пору назріває до недавня ще непередбачена справа, яка може стати наголю. Це є розселення свіжих імігрантів і допомога в їхнім приноворенні до тутешніх відносин. Це таке велетенське завдання, яке може перерости сили оціх наших громадян, що вже здавна осіли або народилися в Америці.

А при тім все треба мати на увазі розбудову давнього і побудову нового громадянського, культурного і мистецького життя в різних ділянках. Економічні справи, заведбані довгими роками, мусять прийти на денний порядок, бо без них не можливо уявити собі збільшення сили нашої громади.

Оці справи наведені прикладно на те, щоб спонукати увесь американський загаль українського роду до поважної застанови над цим, чи є яка цілість творити свіжі організації з тотожними цілями, а головне такі, які ставлять собі в першу чергу за завдання допомогти українському народові й українській землі в Європі.

Сама велетенська кількість і якість такої праці мусить привести всякого відповідального громадянина до зрозуміння, що треба нам поставити і постійно пропагувати засаду одного фронту праці для добра України і українського народу в Європі. Не перелічуємо себе патріотичними закликами, а тільки заплалом до праці. Один український патріотичний фронт праці повинен знайти зріле зрозуміння серед усього громадянства і повинен спонукати кожного громадянина приноворити себе до цього та добровільно віддати свої услуги всенароднім організаціям. За прийняттям засади одностійності в гуманітарній праці та в допомозі звільненню змаганням українського народу. Це потрібне на те, щоб можна не лише використати кожну людину до праці, але теж і на те, щоб за-

Микола Чубатий.

Наукова офензива москалів

В міру того, як міжнародне положення загострюється та можливість конфлікту з більшовиками стає вже не так дуже незвичайною річю, замешлилися червоної та білої росії, щоб ратувати цілість родини. Вони добре знають, що есентуальне знищення більшовизму в Росії вивідне справу перебудови сході Європи. Народи, поневолені Росією, висувають радикальний план перебудови сході Європи та північної Азії, а саме розпарцелювання Росії на природні національні одиниці. Означало б це кінець російської імперії, себто московського царства, що його основником став колись великий московський князь, перший цар Іван Лютий в другій половині 16-го століття.

На противим бігуні стоять всі групи російської еміграції, що хотіли б повороту єдиної неділюї Росії. Навіть формальний поділ Росії на національні республіки їх дещо нервує, дарма, що вони без реального державного змісту. Вони й таке розчленування Росії вважають мало не за зраду російської родини.

Існує теж нечисленна група російських соціальних демократів, які може б погодилися на якийсь федеративний лад побольшевицької Росії, однак тільки з провідним становищем російського народу. Вони так само рішучо та без всяких застережень відкидають думку не тільки самостійності України, але й такий федеративний лад, який настановив би собі сам український народ.

Одним словом, серед російської політичної думки немає ніякої одної групи, яка стояла б на становищі права самої української родини російської держави. Думаючи тільки про ратування цілості Росії немає ніякої поміж російськими партіями ані одної групи, яка бажала б піти на стрічу справедливим домаганням поневоленіх народів. Це все ставить поневолені народи Росії в одний табір проти другого одностійного табору росіян, від комуніста Молотова до скрайнього націоналіста монархіста,

ставити її виконати таку працю, до якої вона придатна. Часи тепер такі, що особисті амбіції повинні знайти своє задоволення в кількості й якості потрібної праці без огляду на це, чи людина стоїть на провідній, чи на підрядній становищі. Теж треба пам'ятати, що праця на місяць є так само важлива, як праця в централь.

Відповідальні одиниці повинні стати теж і в тій справі прикладом для „менших” своїх братів. Коли так станеться, то всі ми разом зможемо хоч частинно виконати це, що накладає на нас цей історичний, важливий момент.

непримирного ворога більшовиків. Однак росіяни розуміють дуже добре, що нині їх становище вже не таке сильне як було по першій світовій війні, та що нині ледя найшла б яка держава на світі, яка хотіла б дати якомусь новому все російському авантюристові таку підтримку, яку ті першій світовій війні мали генерали Денікін чи Врангель. Тому вони розгорнули тепер шалену пропаганду, передовсім на науковім полі, виснажуючи світові, зокрема англосакському, що Україна політично це одно з Росією.

Одні представляють українців як звичайну частину росіян, другі вже не перерахувують українського народу, але представляють його як чисто етнічну групу без права стати господарем на рідній землі.

Росіяни ведуть в цій напрямі пропаганду в пресі, ведуть її у різних англосакських політичних установах, але в останнім році звернули передовсім увагу на науку та дали англосакському світові цілу повінь праць, якими посередню доказується, що український нарід це ніщо інше супроти Росії як валійці чи скоти супроти Англії, а тим самим без права на власну та самостійну державу.

Звернення уваги російської пропаганди на ділянку наук, передовсім на ділянку всіх історичних наук, свідчить найкраще який спосіб пропаганди вони вважають найбільше доцільним. На це треба би теж звернути увагу українським дискусантам на тему пропаганди справи визволення українського народу. Дехто думає, що криклива часописна пропаганда трапляє там, де хотілося б тріпати найкраще та найуспішніше. На ділі так не є.

Крикливу часописну пропаганду, яка представляє кожну справу з точки погляду нинішнього дня, кожну серйозну людину вважає за тенденційну агітку та не має до неї довіри і тому її не читає. Натомість наукова пропаганда, себто писання серйозних наукових творів, возбуждає довіра читача до там переповнених думок та заставляє його призадуматись над прочитаним. Сама наукова форма розбиває сумніви, що там можуть бути наведені факти неправдиві або надто сторонниці представлені.

В той спосіб шляхом наукових публікацій в останнім році широким шляхом розлилася російська пропаганда, яка гомосить одну думку — нинішня Росія є природний продукт тисячлітньої історії Східної Європи, тому повинен бути збережений. Нинішня Росія має свій початок в Києві над Дніпром та цілих 400 літ історії старого українського народу, відомої під назвою Руси, це

в творах російських вчених історія Росії. Відкрито та ясно мало хто з нових авторів переконувати існування українського народу, але тільки теоретично. Практично і вони самостійність української нації перерахувують, бо в противному випадку годі б висвітлити світові нації, чому то стара історія України має бути частиною історії Росії. Цю повну нелогічність всі російські автори промовчують в переконання, що англосакський читач не догадується сам до такого основного питання, як історія Росії може зачинатися в Україні.

Наукові твори російських авторів звичайно тепер мало займаються середньовічною історією, себто московською державою. Це тема тепер для них небажана, бо кожна картина історії Московії виснажує як на долоні, що Україна то не Московія, а Московія то не Україна. Так само нові твори російських авторів не запускаються в найновішу історію України. Визвольну боротьбу українського народу промовчують, а натомість усі важкі гармати звертають передовсім на найстарішу історію України, на київську Русь.

Продовж останнього року появилось кільканадцять творів та поодиноких монографій на тему історії київської Руси. Нові твори на цю тему походять і від більшовиків і від білих росіян. Займаються вони політичною історією старої Руси, її культурною історією, історією господарського життя, історією права, мистецтва та тощо.

У всіх тих творах писаних прямо по англійськи або перекладених на англійську мову, постійно зручно жонглюється англійським словом „RUSSIA”, яке мало б означати і новочасне слово „Росія” і старе слово „Русь”. Відомо, що стара назва „Русь” це новочасна назва „Росія” це два окремі поняття. Перше означає Україну (деколи ще й Білорусь разом з Україною) друге Московію. Цар Петро I, запроваджуючи для своєї Московії назву Росії за порадою своїх німецьких вчених радників, дійсно видавав діявольський спосіб баламучення світа. Ним мало не всі нинішні російські вчені, білі вони чи червоні, дуже ревно покориються.

Ці нові твори виглядають на строго наукові, а на ділі, з малими винятками, є вони імперіалістичною пропагандою. З великою силою переконання вказується там на демократичні установи старої України, на гуманність та пошанування права у старій Руси, на її звязки зі заходом. Всі ті прикмети українського народу від найдавніших часів приписується москалям, посередню переконуючи світ, що побольшевицьку Росію треба для світового мира лишити, бо ця держава є в силі завести в себе і демократичний лад і пошанування (Докінчення на 3 стор.).

МИКОЛА ХВИЛЬОВИЙ

ВАЛЬДШНЕПИ

(Роман)

11)

— І справді, — сказав він. — Мені іноді така глупота приходить у голову, що потім йібогу, соромно за самого себе. От, наприклад, здається мені іноді, що Богоматір корегує в мені, так би мовити, людину. Близній, мовляв, не тільки Іван Іванович, але й я сам. Отже ненависть я мушу переносити й на себе. Коли мене покоре Іван Іванович, це значить наступив момент, коли я мушу ненавидіти Дмитрія Карамазова, цебто себе.

— Що ти мусиш сам себе ненавидіти, коли тебе покоре Іван Іванович, — це так. Але щодо коректи, то вона й справді глупота й звичайний

собі бред. — А то навіть, — продовжував він говорити, — здається іноді, що сама ненависть мусить носити в собі Богоматір.

— Оце ще більший абсурд, бо ненависть і Богоматір є два зовсім протилежні бігуни.

— Так і я полемізую з собою. Але й цей удар я відпарую: мовляв, справжня ненависть — це є прекрасна людська усьмішка.

— Це вже софістика для шарлатанів і боягузів. Богоматір не може не стояти на дорозі до справжньої ненависті, значить, до мужнього вчинку.

— Цілком справедливо! — погодився Карамазов. — Але мені от здається, що Богоматір не може стояти на дорозі і що тільки відсутність її робить ненависть недоноском.

— Яким же це чиним? — А таким чиним, що супутником справжньої ненависті є завжди радісний й до того молятовний перебіг серця, ніби зустрічаєш світле Христове воскресіння.

Аглая ще ближче підійшла до кучки.

— Я гадаю, — сказала вона, — що тут справа багато простіша. Не Богоматір тебе турбує, а звичайна невпевненість. Під радісний перебіг серця брозстрілюють, скажемо, тоді, коли кожного сумніву не залишалося.

— Хто його знає, — надтріснутим голосом сказав Карамазов. — Можливо й я помиляюся.

Він раптом відчув, як ним запановує якась страшна туга. Він уже не бачить перед собою ні Аглаї, ні Дніпра, ні прекрасної південної ночі. Він уже забув, як він високо ставить себе за відвагу й волю, і відчуває себе зараз страшенно нікчемною людиною. Він навіть хоче, щоб хтось плював йому в обличчя — і плював довго, настільки й образливо.

Аглая очевидно, уважно стежила за своїм супутником і тому поспішила йому на допомогу.

— Ти, друже, — безперечно помиляєшся, — сказала вона. — Ти глибоко помиляєшся.

— Ти говориш про Богоматір?

— Я говорю про тебе. Ти помиляєшся... Ти помиляєшся, коли думаєш, що тебе довго буде турбувати невпевненість. Це — коротке, тимчасо-

ве явище й воно скоро зникне. Вона підвелася, знову сіла на траву і його примусила сісти біля неї.

— Так то мій хлопчику! Хто хоче бути вольовою людиною, той не може не побороти в собі невпевненості, — сказала вона й положила свою руку на його голову.

Вже стояла глибока південь на ніч. На Славути кожної хвилини прокидалися якісь неясні звуки. Десь ревів пароплав, і далеко на півдні плавив його приваблює вогні. Раз-у-раз фаркали й падали аероліти і тривожили очі загадковим світлом свого яскраво-срібного горіння.

— Так, — раптом промовив Дмитрій. — Хто хоче бути вольовою людиною, той не може не побороти в собі невпевненості. І ти правду говориш, що я вже її поборов. Я не можу не побороти, бо май-

бутне за моєю молодою нацією і за моєю молодою класою.

Він взяв її руку і міцно стиснув. Жива людина знову прокидалася у ній, і він це раз перетворився. Він навіть не помітив, як Аглая іронічно похмухнула, коли він майбуть своєї нації звязував з „якоюсь там” класою.

— Я іноді буквально задихаюсь від щастя, — говорив він далі, скидаючи з кручі каміння й зовсім не помічаючи, що його розмові бракує елементарної послідовності. Темні сторони нашої дійсності тоді зовсім зникають із очей, і я починаю рости і виростаю у велетня. Бо й справді: в суспільстві не може бути такої ситуації, коли неможлива боротьба. Коли ж це так, то... як усе таки весело жити „на етом свете, господа”... Ти не можеш і уявити,

як я подлюбив це заязоване слово — прогрес. Прогрес — це ж по суті якор спасіння. Це ж вихід із того становища, що в нього зайшла революція.

— Але ти говориш зовсім, як учень першої групи, — сказала Аглая.

— Цілком справедливо! — гаряче підхопив Дмитрій. — Я і єсть учень першої групи й маю мужність визнавати це. Така вже логіка подій: хто хоче жити в наші дні, той обов'язково мусить починати з абетки...

— І витягували з архіву старі гасла?

(Ще буде).

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СЮЗУ. А ТИМ САМИМ СТАВАЙТЕ СПІВВЛАСНИКОМ ДЕРЖАВНОГО НАСЛІДСТВА ЦЕЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

ВІДОЗВА

Українського Конгресового Комітету в Америці

З нагоди Української Пан-Американської Конференції, яка почнеться в Нью-Йорку в дні 18-го листопада та в якій візьмуть участь представники зорганізованого українського громадянства Аргентини, Уругваю і Парагваю, Бразилії, Канади і Злучених Держав Америки, відбудеться в суботу, дня 22. листопада, в годині 7:30 ввечері, в залі Купер Юніон при 4-й Евено і 8-й Вулиці

МАНІФЕСТАЦІЯ

В ОБОРОНІ ПРАВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ТА В ДОПОМОГУ ЙОГО ВИЗВОЛЬНИМ ЗМАГАННЯМ.

Під час Маніфестації виступлять з промовами прийняті на Українській Пан-Американській Конференції представники українського громадянства з поодиноких американських країн, як теж, можливо, представники української еміграції в Європі та визначні американці. Ціллю Маніфестації буде підтримати очолювані Злученими Державами мирові зусилля американських країн через активну оборону прав українського народу на вільне, державне життя та в допомогу поневоленому українському народові в його визвольних змаганнях. Бо без вільної, від нікого незалежної і демократичної Соборної Української Держави не може бути тривкого миру в світі.

Українці й Українки: Вже два роки пройшло від закінчення страшною воєнної завірюхи, яку в 1939 році викликала змова нацистсько-большевицьких ворогів людства, а над світом знову зависла загроза нової, ще страшнішої світової війни. Бо спільник Гітлера і співвиновник другої світової війни, тоталітарний Советський Союз, що припадком в половині війни опинився в таборі демократичних переможців, рятуючи цим свою шкіру від заслуженої кари за змову з Гітлером проти миру і за злочини проти людства, не дозволяє здійснити цих демократичних ідеалів свободи і миру, за які велася війна, та за які гинули наші сини і брати в рядах славної Американської Армії на всіх боєвищах світу. В боротьбі за ці самі ідеали зложив найбільші жертви многострадальний український нарід.

Українці й Українки! Наша нова батьківщина — Злучені Держави Америки, на чолі всіх свободолюбних країн докладає всіх зусиль, щоби заощадити людству знищення і руйнацій нової світової війни, яку знову хотіла б запалити в світі кривава диктатура Кремля, щоб в той спосіб здійснити свої імперіалістичні цілі та запанувати над світом. Нашим святым обов'язком є підтримати наш уряд в цих зусиллях!

Країна наших батьків — Україна переживає сьогодні в большевицькій неволі найгіршіше лихоліття за весь час своєї історії. Вона, що сплюндрована і знищена вже попередніми окупантами, понесла найбільші втрати та найбільші жертви окупила перемогу над нацистами, сьогодні є жертвою найжорстокішого московсько-большевицького терору і знущання. Україна палає у вогні боротьби за визволення, що її веде весь український нарід зі своєю героїчною Українською Повстанською Армією на чолі. Україна заливається кров'ю своїх дітей, які не бачають покорилися червоному московському сатрапові. В ім'я американських ідеалів свободи і демократії нацизм обов'язком є допомогти цим нашим братам в їх визвольній боротьбі проти єдиного ще большевицького ворога людства, зокрема свободолюбних Америки і України.

Сотні тисяч наших рідних братів і сестер, позбавлені всіляких людських прав, ще досі скитаються безпомічні в Європі, бо лютий ворог протгав їх з Рідної Землі. Нашим святым обов'язком є допомогти їм!

Наша Маніфестація в Нью-Йорку, де ще досі дозволяється кремлівським слугам і московським квізлінгам надживати імені поневоленої України в Організації Об'єднаних Націй, має дати доказ нашої солідарності з мирними зусиллями американського уряду та з визвольними змаганнями українського народу і підтримати їх проти одного спільного большевицького ворога людства. До участі в цій Маніфестації визнається все українське громадянство міста Нью-Йорку і околиць.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ.

Наукова офензива москалів

(Докінчення зі стор. 2-гої)

людини та може жити близьким дружим добро-сусідським життям зі західними демократичними державами. Все це було колись у „Росії“, вони кажуть від тисячі літ.

Нові твори російських авторів славлять культуру київської Русі, лицарський старих русинів та їх детермінацію боротися з варварством з Азії. Всі ці прикмети приписують росіянам, фальшиво пристосовуючи англійські слова Рошія і Рошенс до старої Русі та Русичів. Зовсім природно, що така сута українська власність як лицарський епос Слово Про Поляк Ігоря стає російським лицарським епосом.

Твори про релігійне життя старої Русі виказують велику толеранцію старої Русі та свободу церкви в свободній державі, вони пристосовують теж до Росії, яка наділі за час своєї 800-літньої історії ніколи не знала ані толеранції, ані демократії, ані пошанування людської гідності, одним словом

ані одної із тих прикмет, які російські вчені представляють перед англосакським світом як власність росіян.

Навіть російська царська наука, в засади заперечуючи саме існування українського народу як окремої нації, виказуюла переконливо, що поміж духовністю, культурою, правом, релігійним життям, положенням церкви в державі і тими всіми установами в Московії немає лучності. Нині, навпаки, доказывается, що всі ці цінності старої київської Русі знаходять пряме продовження в Московії аж до наших часів, що очевидно є незгідне з правдою.

Перед нами велика офензива російських вчених на переконання англосакського світу, зокрема на переконання тих людей з поміж англосаків, що рішати будуть про долю советської тюрми народів. В таких обставинах не важко зрозуміти, якіми шляхами має йти українська інформація англосаків та яку великанську роль для справи визволення України

ЖОВТНЕВА РЕВОЛЮЦІЯ

Саме тепер, коли большевизм святкує перемогу комунізму в одній країні, українській демократії припадає величезне завдання: здерти маску з большевизму і показати світові його безспірно правдиве обличчя. Те, що большевизм в основі ніколи не був визвольною ідеєю, нікого не визволяв і нікого не визволив, це ясно. Він по духу ідейний російський націоналізм, що зумів поєднатися з комунізмом, щоб при його допомозі підбити другі народи і над ними панувати. Ідеї, гасла і кличі, що він їх проголошував служили все як засіб, ніколи, як ціль.

Коли український народ в часі від 5—7, квітня 1917 р. через Національний Конгрес покликав до життя Центральну Раду і в її руки віддав організацію власної демократичної республіки, — то комуністи відразу були проти того. Вони в той час скликали збори робітничих, селянських і солдатських депутатів. Однак на цих зборах поміж сильною агітацією російських комуністів проти Центральної Ради, збори визнали Центральну Раду єдиним органом народної волі українського народу. Збори навіть вибрали делегата, щоб він брав участь у праці Центральної Ради.

Коли комуністи побачили, що поборюванням українського рев. руху нічого не вдіють, дня 22. 8. 1917, включили себе в нього, заявляючи: „Ми будемо активно поборювати російський імперіалізм. Доля українського народу мусить рішитися самим українським народом. Кожне порушення його прав є проявом імперіалізму, проти якого соц. демократична партія — це є большевики — буде воювати до останку“. (Див. „1917. р. в Київщині“ вид. УССР 1928. р. стор. 50.). Така заява мала приспати чуйність українців. А щоб ще більше здобути собі довіри, дня 8. XI. 1917. видали большевицький маніфест до всіх воюючих і нейтральних держав, висловлюючи бажання миру без анексії.

Рівночасно з маніфестом у „Інструкціях комуністичним агітаторам на Україні“ Троцький писав:

1. Заклеїти Центральну Раду при допомозі преси, мітингів і агітації.
2. Здискредитувати український парламент, представників до Всеросійського Конгресу.
3. Коли б українцям пощастило відстояти свої напярняки на Всеросійському Конгресі, тоді треба зорганізувати на Україні загальне повстання.

Але не помогли тайні інструкції. У виборах до Всеросійських Установчих Зборів на Україні большевики програли; У київській губернії одержали комуністи 3%, Волинській 4%, Полтавській 6%, Харківській 11%, Херсонській 11%, Чернігівській 20% голосів.

По такій програмі комуністам нічого не лишилося, як реалізувати другу частину тайної інструкції і збройною силою здобувати Україну. Цю справу доручено Антонові Овсієнкові. Його іменом командантом армії походу на Україну. Армія, як пише про це сам Овсієнко в творі „Звідомлення про громадянську війну“, складалася з 60-го сибірського полку, 8-ох скорострільних швадронів, 2-ох панцирних поїздів, 2-ої батареї 132-ої артилерійської дивізії, Брянської Дивізії Червоної Сторожі, 17-го полка, 57-го полка постачання, 19-го полка легкої артилерії з 10-ма гарматами і додаткової батареї 20-ти гармат. Друга армія йшла з Брянська і мала 10,000 піхотинців і кінноти. Овсієнкові мав помагати Криленко, виславляючи кілька дивізій, і Пожерн, даючи дивізію піхоти з легкою і тяжкою артилерією.

Як відбувалися наради Всеросійських Установчих Зборів, Червона Армія вже наближалася до границь України. В пресі і на публичних зборах почалася атака на Центральну Раду.

На день 13. XII. 1917. комуністи визначили загальне повстання проти Центр. Ради в Києві, а на 18. XII. 1917. збори Українських Рад, щоб ратифікувати революту.

Дня 12. XII. 1917. комуністичний Революційний Комітет у Києві доручив вести повстання Леонідові Пятакову, Пуке і Павеляйтісові. „Пролетарська Правда“ того дня заагуквала Центральну Раду, закликаючи її активну участь у революції Каледінса на Дону. Я. Брехліва писанина „Пролет. Правда“ мала бути гаслом ком. революції проти Центральної Ради.

Однак 13. XII. 1917. Центральна Рада всі комуністичні пляни перекреслила. Українська Дивізія розоружила комуністичні частини в Києві й околиці, а Пятакова арештувала.

Комуністам закинено, що вони не тільки організували революту, але і вислали військо, що стоїть на границі України.

У відповідь на таку заяву в пресі дня 15. XII. 1917. прибув Зіновєв до Києва і заявив, що „поголовки“ будьто би большевики мали намір вислати Червону Армію проти українців є тільки провокацією“.

Того самого дня Червона Армія перейшла кордони України і почалися бої. Дня 17. XII. 1917 р. большевицькі видали Центральній Раді ультимат, щоб вона зрезигнувала з влади й передала її Українським Советам у Києві. Скликані збори Українських Советів у Києві, що склалися з 2,000 представників, заявилися противниками російських комуністів. Вони одноголосно запропонували проти ультимату і заявили свою лояльність Центральній Раді. За Центральною Радою заявилися і нац. меншости. Золотарев, представник жидівської організації „Бунд“ тоді сказав: „жидівський пролетаріат разом з українцями буде об'єднати свободу і незалежність України проти рос. большевиків до останньої краплі крові“. Російські большевики залишили збори, що їх самі скликали і вийшли.

Пропозицію Укр. Центр. Ради скликати федерацію всіх націй большевики відкинули. Але в той час Франція через ген. Гаваліса і Англія через представника пол. Ваде визнали Українську Нар. Республіку. Налякані цим большевики 20. XII. 1917. вислали Центральній Раді телеграму: „Рада Народних Комісарів визнає принцип незалежності всіх націй. Нації можуть висказувати свою волю в ньому через своє представництво або свої нац. органи. Відносно української автономії ми заявляємо, що вона повинна бути повною, без жодного вмішування російського уряду. Ми опрокидаємо всяке вмішування в справу українського народу з зовні“.

Рівночасно Червона Армія розпочала дальший похід на Україну. Обставиною, яка сприяла походу большевиків було перемир'я між большевиками з одного боку і Німеччиною, Австро-Угорщиною, Болгарією і Туреччиною з другого боку, яке підписано 3. XII. 1917. в Бересті. Спроба зробити ще раз 4. I. 1918 р. повстання в Києві большевиками не вдалося. Його

КОЛИ ПІДРАХУВАТИ ВСІХ СОЮЗОВИХ УРЯДНИКІВ А ТЕЖ ДЕЛЕГАТІВ МИНУЛОЇ КОНВЕНЦІЇ У. Н. СОЮЗУ, ТО ЇХ ЗАГАЛЬНЕ ЧИСЛО БУДЕ 3,000.

ПРИБЛИЗНО ТАКОГО ЧИСЛА НОВИХ ЧЛЕНІВ ПОТРІБНО НАМ ТЕПЕР, ЩОБ

ЗБІЛЬШИТИ СОЮЗ ДО 50,000 ЧЛЕНІВ. ТОМУ САМЕ, ПРИЗНАЧУЮЧИ

МІСЯЦІ ЛИСТОПАД І ГРУДЕНЬ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ПРАЦІ УРЯДНИКІВ І ДЕЛЕГАТІВ, КЛИЧЕМО:

СПОВНІТЬ В ЦИХ ДВОХ МІСЯЦЯХ Свій ОБОВ'ЯЗОК СУПРОТИ

У. Н. СОЮЗУ! ЦЕЙ ОБОВ'ЯЗОК ДУЖЕ ЛЕГКИЙ ДО ВИКОНАННЯ; ТРЕБА ТІЛЬКИ, ЩОБ КОЖНИЙ УРЯДНИК І ДЕЛЕГАТ ПРИДБАВ ДО КІНЦЯ РОКУ ПО ОДНОМУ ЧЛЕНОВІ.

АМЕРИКА ЗНОВУ ВІДКИДАЄ ОБВИНУВАННЯ ЩОДО СКИТАЛЬНИКІВ.

Лейк Соксес, Н. Я., 6. листопада. — Протягом останніх двох днів представник Злучених Держав Америки в Соціальному, гіманітарному і культурному комітеті Генеральної Асамблеї О.Д. п-ні Еліно́р Рузвельт відкинула большевицькі обвинувачення щодо воєнних збігів і переміщених осіб в Європі. Відповідаючи на обвинувачення московського представника від советської України, Степана Димченка, п-ні Рузвельт домагалася доказів на його твердження, мовляв в таборах скитальників в західних зонах Німеччини і Австрії скриваються „воєнні злочинці“, „квізлінги“ і „зрадники“. „Якщо ви знаєте, що вони є в таборах і на відповідальних постах, доставте докази і не базікайте тільки тут“ — говорила п-ні Рузвельт.

зліквідовано силами Слобідського Коша під проводом С. Петлюри і Українського Вільного Кошацтва на чолі з інж. Ковенком.

Дня 12. I. 1918. видали большевицький апел до української молоді і нім. військ закінчити війну і боротися за мир. А дня 8-9. II. 1918. р. Червона Армія під проводом Муравйова здобула Київ. Муравйов видав маніфест „На вістрях наших багнетів ми завели на Україну советську владу і донебуть ми спрямували б наш удар, там ми вдержуватимемо владу“.

ЖЕРТВИ НА ПРАЦЮ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ

На цілі Конгресового Комітету жертвували: Відділ 204 У. Н. Союзу з Нью-Йорку, Н. Я., \$25; Комітет Злучених Відділів У. Н. Союзу з Філадельфії, Па., \$15; Відділ 1. Союзу Українок з Нью-Йорку, Н. Я., \$25, які переслали делегата на минулий Конгрес Комітету п-ни Стефанія Абрагамовська.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“

Жертви, надіслані на цю ціль, як теж добровільну доплату до передплати „Свободи“, потверджуємо з подякою проголошенням в цій рубриці.

Ліста: ч. 11.

Відала:	Жертва:	Жертва:
John Molodich, subscriber	\$10.00	206 Юрій Самборський 2.00
Молодь У. Н. Союзу з Wilkes-Barre, Pa.	10.00	206 Моїсей Коперник 2.00
Михайло Мазуркевич, передп.	3.00	209 Олександр Совчак 2.00
П. Коблякський	2.00	234 Константин Плат 5.00
Іван Лагуняк	2.00	234 Василь Кардаш 5.00
Іван Ламак	2.00	236 Шюріпан Тит 2.00
А. Beletsky	2.00	238 Theodore Charchut 2.00
Стефан Головатий	2.00	241 Василь Липка 2.00
М. Slivinsky	1.00	245 Василь Трух 2.00
1 Василь Курілів	2.00	245 Павло Гульгун 2.00
10 Nicholas Hapala	2.00	247 Микола Гец 2.00
20 Йосиф Годяк	2.00	253 Стефан Козарт 2.00
23 Михайло Хома	1.50	266 Михайло Короніта 2.00
38 Semko Nickolos	2.00	268 Теодор Радиский 3.00
39 Іван Фрайда	2.00	268 Матвій Шанайда 2.00
57 Василь Дерліца	2.00	276 Микола Ярош 2.00
73 Павло Накопінський	2.00	288 Брус Михайло 2.00
99 Г. Герман	2.00	296 І. Балабан 1.00
133 Т. Касяк	5.00	301 Gawlichunsky Kat. 2.00
147 Петро Фартух	2.00	301 Адам Козира 2.00
147 Іван Заворський	2.00	326 Іван Пашкевич 2.00
155 Alex Kowalehek	2.00	337 Теодор Чорний 5.00
156 Даниїл Яковець	3.00	336 Семей Дурин 2.00
156 Ілія Мусял	2.00	337 Теодор Чорний 5.00
159 Микола Корчунський	3.00	336 Семей Дурин 2.00
169 М. Деренюк	2.00	337 Теодор Чорний 5.00
182 Іван Гришко	2.00	336 Семей Дурин 2.00
189 Іван Банах	2.00	337 Теодор Чорний 5.00
192 Олександр Ангел	2.00	336 Семей Дурин 2.00
206 Кошова Іван	2.00	337 Теодор Чорний 5.00

ми ж такі багнетами“.

Дня 3. березня 1918. р. державами Німеччини, Австро-Угорщини й Туреччини був укладений мир з большевиц-

(Докінчення на стор. 4-тій).

СТАРАННЯМ ЗЛУЧЕНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ОКРУГИ МІДЛСЕКС

НЮ ДЖЕРЗІ

буде улашований

ВЕЛИКИЙ БАЛЬ

В СУБОТУ, 22. ЛИСТОПАДА (NOVEMBER 22, 1947)

В ІТАЛІЙСЬКІЙ ГАЛІ,

106 WEST SECOND STREET, BOUND BROOK, N. J.

Початок: 8. год. ввечір. — Вступ 75¢ враз з тексом.

Дохід призначений на медикаменти для УПА і поміч скитальцям.

Просимо все українське громадянство прийти на цей баль.

Комітет.

За залізною заслоною

(Як їх подають совєтські джерела).

ПІДГОТОВЛЯЮТЬ ВИБОРИ ДО МІСЦЕВИХ РАД ДЕПУТАТІВ.

Київ. — 21. грудня відбулися в УССР вибори до місцевих рад депутатів трудящих. Уже тепер почалася в цілому краї широкі пропагандивна передвиборча кампанія. В терен виїхали тисячі пропагандистів та агітаторів, що у своїх доповідях вихваляють „найдемократичнішу Сталінську конституцію“, вказують на блага, які українському народові вчинив великий російський народ та підкреслюють конечність братання між обидвома народами. Як звичайно, визнають теж збільшення на честь виборів — виборництво.

ХЛІБОЗАГОТІВЛЯ НЕДОМАГАЄ.

Київ. — В Чернігові відбулася обласна нарада, в справі хлібозаготівлі. На нараду прибули теж Хрущов і Каганович. Стверджено, що „хлібозаготівлі помітно послабилася внаслідок незадовільної роботи партійних — членів“. Багато хліба змарновано та розбазарено. Вирішено прийняти

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ КОРНІЙЧУКА.

Київ. — Українська советська преса опублікувала відкритий лист голови Спілки письменників УССР Олександра Корнійчука до американських письменників-демократів. Корнійчук описує свій минулорічний побут у Нью-Йорку на слов'янському конгресі та виливає свої жалі під адресою американського уряду, що на кожному кроці обмежував великий розмах „свободолюбних“ советських демократів, які приїхали на конгрес. (Слов'янський конгрес був подуманий як комуністична демонстрація. — Корнійчук брав у ньому участь як делегат від УССР — прим. Ред.).

І так, уже при самому приїзді советської делегації в Нью-Йорк, не могли її повітати американські симпатичні східні демократії, бо управа залізничної не хотіла подати точного часу приїзду поїзду з советською делегацією. Після приїзду в Нью-Йорк мусів Корнійчук заповнити кілька поліцій-

них анкет та дати свій відтиск пальця. Корнійчук обурює, що поліційні приписи передбачають за невиконання цих заряджень кару тюрми. Цього ніяк — пише він — не можна погодити з американською свободою та демократією. (А як це в СССР? — прим. Ред.).

Особливий жаль чую Корнійчук до міністерства справедливості, яке заборонило йому виступати публічно перед американськими громадянами. Цього його „демократична душа“ ніяк не може зрозуміти. Розжалений, пішов Корнійчук оглянути статуї свободи та моголи президента Рузвельта. Але там не знайшов він спокою. В музеї побачив моголи Рузвельта збережено усі світліни з життя великого президента, але не знайде там світліни Рузвельта зі Сталіном. Зате є спільна світлина Рузвельта з Чорчїлем. І то не одна...

ЩЕ ОДИН ЛИСТ ДО СТАЛІНА.

Київ. — Селяни та колгоспники Станіславської області повідомили листом Сталіна та Кагановича, що вони виповнили до 25. вересня план хлібозаготівлі на 100.1%. Далі повідомляється в листі, що „сотки селян — одноосібників заявили після закінчення контингенту бажання вступити в колгоспи, бо вважають їх за єдиний шлях піднесення сільського господарства та забезпечення собі радісного життя. (Мабуть після здачі контингенту не було вже у них іншої ради! — прим. Ред.).

ПІВ МІЛЬЙОНА РОКІВ ТОМУ ЖИЛИ НА УКРАЇНІ ЛЮДИ?

Київ. — Археологічні дослідження на Подністров'ї в околиці Хотина та Кам'янця вказали сліди поселення палеолітичної людини, що жила приблизно пів мільйона років тому. Знайдено там також багато пам'яток трипільської культури — (2,000—3,000 років до Христа): глин'яні статуетки, крем'яні

ножі, голки, кам'яну посудину тощо. Експонати передано до музею в Чернівцях.

МІЛЬЙОН КАРБОВАНЦІВ НА ВІДБУДОВУ БУДИНКУ ПУШКИНА.

Київ. — Уряд УССР признав понад 1 мільйон карбованців на відбудову будинку в Полтаві, в якому жив колись поет Пушкін. (Як бачимо, на плекання слів „братньої російської культури в Україні“ не шкودяться грошей! — прим. Ред.).

БОРІТЬБА З КУРКУЛЯМИ НА ВОЛИНІ.

Київ. — Волинський кореспондент газети „Радянський селянин“ пише: „До селх Волині йде ще боротьба з куркулями та українськими націона-

лістами. Виконати план хлібозаготівлі державі — це значить — виграти боротьбу“.

ВИСОКА ІДЕЯНА САМОСВІДОМІСТЬ КОЛГОСПНИКІВ...

Київ. — Колгоспні доярки, стахановки, що донедавна недоували по 1,200 літрів молока, надають тепер по — 1,900 літрів та зобов'язуються на будуче надати 4,000 літрів молока річно.

Доглядачки худоби зобов'язуються дбати про те, щоб ко- нематики приводили на світ більше лошат, бо в УССР вичувається великий брак коней...

ПОШУКУВАННЯ

КАТЕРИНА ПЕЧЕНА з Барвіру пошукує своїх братів в Америці. СТЕФАН КОРИБА, котрий є священником, ГАВРИЛА КОРИБА, фермер. Головні адреси: ЗАХАРІЙ ПАЛАНЮК, R. F. D. 5, Fulton, N. Y.

заволення Львова: советськими військами в осени 1939 р. Селяни Тернопільської області здали тільки за 10 днів 289,200 пудів збіжжя понад план.

З НАГОДИ 8-ЛІТТЯ ВИЗВОЛЕННЯ ЛЬВОВА.

Київ. — Понад 100,000 пудів хліба понад план здали селяни Львівщини з нагоди 8-ліття

FLORIDA

Якщо маєте намір купити тут ДІМ, ЗЕМЛЮ чи БІЗНЕС, не забудьте перше зайти або написати до свого Інформаційного даром.

IBAN BORONA
Reg. Real Estate Broker
7595 N. MIAMI AVENUE
Ph. 7-6433
MIAMI 38, FLORIDA

НА ПРОДАЖ БІЗНЕСОВА РЕАЛЬНОСТІ
БАЛЛАДКА ТНН
БАР-ГРИД-РЕСТАВРАНТ
ТАНЦІ-І ЗАБАВИ
Три мільйони на Лейквуд, Н. Дж.
При стейтворті Гайвуд 9-4-4
Дім на 6 кімнат, 2 1/2 акра землі, нова холодильна, велика кухня, 2 печі, посудина, машина до складання, та інші речі.
Телефон: Lakewood 6-0368.

IBAN KOVALCHUK
FUNERAL DIRECTOR
& EMBALMER
ЗАНИМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ В СТЕПІ
NEW JERSEY
ЦІНИ ПРИСТУПНІ ДЛЯ ВСІХ
ОБСЛУГОВА ЧЕСНО І НАЙКРАЩЕ
У випадку смерті в родині клієнта
каліте як в день так і вночі!

JOHN KOWALCHUK
129 GRAND STREET,
cor. Warren Street
JERSEY CITY 2, N. J.
Tel. BEgan 4-5131

10 РЕКОРДІВ В \$5.00
РОЗПРОДАЖА РІЗНИХ 10-ЦАЛЕВИХ РЕКОРДІВ.
КОРИСТАЙТЕ З НАГОДИ!
БО БІЛЬШЕ ТОГО НЕ БУДЕ!

Comfortably air conditioned
Lutwyn & Lutwyn
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
801 SPRINGFIELD AVE
NEWARK
and IRVINGTON, N. J.
Excess 5-5555
OUR SERVICES ARE AVAILABLE ANYWHERE IN NEW JERSEY

НЕ ВИДАВАЙТЕ ЗАБАГАТО
Завжди ШАДІТЬ дешо з вашого забезпечення.
Ми улагодимо прекрасний ЦІЛІЙ ПОХОРОН за \$150.00
У випадку смерті в родині клієнта:
KAIN MORTUARIES, INC.
Найбільший український погребельний заклад в Америці
S. KANAI KAIN, Pres.
433 STATE STREET
PERTH AMBOY, N. J.
Phone PE 4-4646
or —
UKRAINSKYI POIREBNIK
86 ELIZABETH AVENUE,
NEWARK, N. J.
Phone Blzelow 3-6752
225 WEST JERSEY STREET
ELIZABETH, N. J.
Phone: EL 2-3611

ІВАН БУНЬКО
UKRAINSKYI POIREBNIK
заводжує погребельні по \$150
ціні так низькій як ОБСЛУГА НАЙКРАЩЕ.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY
Dignified funerals as low as \$150.
Telephone: GRamercy 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА
UKRAINSKYI POIREBNIK
ЗАНИМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ В БРОКН, БРОКЛІН, НЬЮ-Йорк І ОКОЛИЦАХ
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel. ORchard 4-2568

Branch Office and Chapel:
707 PROSPECT AVENUE
(Cor. E. 155 St.)
Brooklyn, N. Y.
Tel: MEllrose 6-8677

ЖОВТНЕВА РЕВОЛЮЦІЯ

(Докінчення з 3-тї сторони)

кою Росією, на підставі якого зобов'язалася Росія негайно заключити мир з Українською Народною Республікою.

Та не довго судились про існувати Українській Народній Республіці в мирних умовах. Прийшла окупація німців, розв'язання Центральної Ради, уряду Скоропадського, а вкінці і 7. XI. 1918 р. комуністична партія створила Раду Українського Фронту, що загально називалася „Група напрямку Курськ“. В склад її входили Овсєнко, Сталін і Затонський. В Курську Сталін створив „Тимчасовий робітничо-селянський уряд України“ на чолі з Пятаковим.

Про ніякі переговори большевики не хотіли говорити. Вони вислали на Україну свої війська, що мали українські назви. Тарашанська дивізія, полк ім. Богуна і т. п. і тим способом замилювали очі, що це українська армія.

Під натиском Червоної Армії Директорія опустила Київ, а на її місці засіли комуністи. В березні 1919 р. в Києві комуністи скликали збори, які уложили „Конституцію Укр. Соц. Республіки“. Головою уряду назначено румунського вивгання Раковського. До нового уряду наше населення поставило вороже. Від 1. 4. — 20. 4. 1919 р. на Україні було понад 200 селянських повстань. Троцький тоді видав комуністичним агітаторам інструкції такого змісту: 1) Здержати за провадження комуністичної системи серед селян аж до хвилі закріплення нашої влади. 2) Розв'язати населенню, що комуністичний лад в Росії не запроваджений. 3) Говорити і переконувати, що Україна є незалежною, але в союзі з советським урядом. 4) Розсвати вістки, що С. Петлюра намагається запровадити Україну буржуазним капіталістам. 5) Про цих, що ми розоружуємо, треба подавати, що це куркулі і буржуї та прихильники Де-ікіна. 6) Доки Денікін не розбитий, поширювати вістки, що Сов. Уряд у союзі з Петлюрою. 7) Вини за грабежі, плюдрування і інші подібні злочини, що їх робила Червона Армія, треба звальювати на прихильників Петлюри і повстанців, що вступили в ряди Червоної Армії. (Див. „Інстр. Троцького комуніст. агітаторам на Україні“).

Коли Директорія з браку амуніції відступила до Галичи-

ни, большевицький уряд на Україні 18. 5. 1919 р. проклямавав союз з Росією. Дня 1. 7. 1919 р. проголошено унію України, Білорусі, Литви, Лотви і Естонії з Росією.

В цей спосіб проти волі народів і всупереч „маніфесту до воюючих і нейтральних держав світу“ з 18. XI. 1917 р. Росія анексувала Україну і другі краї.

Україна ще борсалася, багрянела кровю, але внаслідок внутрішнього положення, вона знеможена заховала рештки сил у підпіллі. По тім же довгим шляхом обману вели большевики Україну і другі народи, аж доки не забрали все, що можна було забрати. В 1925 р. на зїзді Український Советів під натиском Росії проголошено, що Україна зрікається незалежності. Більшій наруги над українською нацією, яка „добровільно зрікається незалежності“ не міг ніхто зробити. За потоптання прав людини, за відібрання свободи, за наругу над самостійністю, український народ в краї зривав маску з большевизму збройною боротьбою, а у світі друкованими словом.

Надання советській Україні на зовнішній самостійності по другій світовій війні, це ще один глум Сталіна над закордонною політикою українців. Ніякого ж самостійного голосу на міжнародному форумі Україна не має. В її імені говорить Росія, Сталін, партія — хто там хоче — тільки не Україна. Україна в шахтах, колгоспах, на Сибірі, в тюрмі, в лісах, на еміграції. — (За „На Чужині“).

В. Коваленко.

Подяка

Отрим складаємо подяку всім, що брали участь у похороні нашого сина

КАРОЛЯ БІТЦКО

котрий зістав забитий при Американським Війську 1943 року, а якого похорон відбувся 25. жовтня 1947. Щира подяка всім, що жертвували на Службу Божу, прислали цвітін, дали свої авта, Українському Товариству Ветеранів повст 227, та о. Бахталовському.

БАТЬКО, МАТИ, БРАТТЯ І СЕСТРИ.

ТАРЗАН, ч. 1725. Лови на ловах.

THE ODOR OF NUMA ON THE HUNT GAVE TAZAN AN IDEA. CAREFULLY HE PULLED LOOSE A SLENDER BUT STRONG VINE.

WHILE CAUTIONING KIMBU TO REMAIN HIDDEN, HE FASHIONED A NOOSE. QUIETLY HE WENT THROUGH THE UPPER BRANCHES...

...AND BEGAN STALKING THE HUNTING LION.

STEALTHILY NUMA CREEPT UP ON HER UNSUSPECTING PREY.

1725

Запах нуми, що виїшла на ловах, насуху Тарзанові думку. Обережно він вирвав відокремлену, одиначку сильну виноградну лозу.

Він остеріг Кімбу, щоб він сидів схований, а самий зробив петлю з виноградної лози і тихенько підняв горішніми галузями.

...і почав крадьки підходити до льва, що виїшов на ловах.

Крадьки теж підійшла львиця до своєї невідомої добоичі.